

[Handelsministeren.]

Det hænder ofte, at naar en Embedsmand bliver dirigeret til at passe andet end sin egentlige Embedsgerning og faar høje Honorarer derfor, forflygtiges hans Stilling, og Stillingen faar ikke den Autoritet, som den skulde have.

Alt i alt maa jeg beklage, at man afviser dette Lovforslag, som ene og alene er fremsat ud fra saglige Betragtninger; hvis jeg havde en eller anden partipolitisk Interesse at varetage ved Fremsættelsen af et Lovforslag af denne Art, var det noget andet, men jeg forsikrer for, at det er der slet ikke Tale om. Der er alene Tale om at faa Embedet besat paa forsvarlig Maade. Vil man ikke vedtage Lovforslaget, er der ikke noget for mig at gøre udover at besætte Embedet med en af dem, der bliver Ansøgere til det, uanset, om jeg finder vedkommende egnet til at bestride Embedet eller ej. Saa er det ikke min Skyld, at Embedet ikke bliver besat og røgtet paa forsvarlig Maade. Saa er det Rigsdagen, der har afvist et Forslag, jeg har stillet, og derved i Virkeligheden paataget sig Ansvaret for, at Embedet kan blive besat paa rigtig Maade.

J. V. Christensen: Jeg vil gerne sige til det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) — det kan ogsaa gælde som Svar til, hvad den højtærede Minister sagde —, at det, som jeg betegnede som min principielle Betænkelighed ved denne Sag, var, at man brød Linien i Loven af 1914, skønt denne Linie har virket til fuld Tilfredshed, og endvidere, at man her vilde gaa over til Besættelsen af et Embede paa et Tidspunkt, hvor vi stod overfor en helt ny Lovgivning. I hvert Fald vil der fremkomme Forslag til en ny Lov i nær Fremtid; jeg har forstaaet — og det blev ikke benægtet af den højtærede Minister —, at et saadant Lovforslag vil fremkomme allerede til Efteraaret. Under disse Forhold finder jeg det lidet rimeligt at gaa til Vedtagelse med saa kort Varsel af en Lov med et helt nyt Princip paa dette Omraade. Jeg gør det saa meget mere, som jeg tillægger hele Livsforsikringsvæsenet en overordentlig stor Betydning for Befolkningen. Og har der hersket Tryghed med Hensyn til den hidtidige Ordning og Sammensætning af Forsikringsraadet, saa er det ikke rigtigt, at man fraviger denne Ordning. Saa vidt jeg har forstaaet gennem Samtaler med Forsikringsfolk, har det netop været af overordentlig stor Betydning, at man i Spidsen for Forsikringsraadet har haft

Mænd, som hurtigt kunde mobiliseres til Afgørelse af foreliggende Spørgsmaal, som meget ofte skal besvares med kort Varsel.

Jeg maa maaske sige til den højtærede Minister, at jeg nok sagde, at det ikke var særlig juridiske Spørgsmaal, der forelaa for Forsikringsraadets Formand; men jeg tilføjede udtrykkelig, at jeg var klar over, at der bør være et juridisk Element i Forsikringsraadet, og Loven af 1914 fastslaar ogsaa, at det skal være saadan. Det gjorde jeg opmærksom paa, og derfor mener jeg ikke, at man kan sige, at jeg har skudt de juridiske Spørgsmaal til Side. Hvad jeg har betonet, er, at de forsikringstekniske Spørgsmaal ifølge Grundtanken i Loven af 1914 ligger i Forgrunden, og det vil jeg i hvert Fald arbejde for, at de vedblivende skal gøre.

Det var efter min Mening en noget letsindig Udtalelse, den højtærede Minister fremkom med, da han vilde skyde Ansvaret fra sig og sige, at uanset om Ministeren finder en Mand kvalificeret, vil han kunne udnævne eller konstituere ham i den Stilling, her er Tale om. Det synes jeg ikke, den højtærede Minister burde have sagt. Der er dog Sandsynlighed for, at der til Raadet kan findes Mænd, som virkelig kan betegnes som kvalificerede, og som opfylder Lovens Fordringer.

Det forekommer mig, at de Udtalelser, som det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]), der talte paa det radikale Venstres Vegne, fremkom med, var i høj Grad forbeholdne overfor det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem stillede det Spørgsmaal til mig, hvad jeg vilde sige om at følge den Vej, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) havde anvist. Ja, jeg vil nu for det første sige, at hvis man i den Stilling ansætter en Mand, som Ministeren selv finder mindre kvalificeret, saa vil det ganske utvivlsomt medføre, at man paa en eller anden Maade maa give ham en Art Medhjælp eller Medhjælper. Jeg ved ikke, om det er det ærede Medlems Mening, at disse Medhjælperer skulde være ulønnede. Men jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa denne Side af Sagen, thi det vilde jo blive et administrativt Spørgsmaal, for hvis Afgørelse Ministeren har Ansvaret efter Loven.

Men jeg vil gerne spørge den ærede radikale Ordfører, om hans Udtalelser om Tilpasning skulde forstaaes som et Tilsagn om, at han nu ogsaa vil gaa ind paa Tilpasningspolitikken i al Almindelighed. Jeg ved ikke, om det er det rette Tidspunkt at optage en Diskussion herom. Men vi